Kolej dojazdowa Kielce-Busk

Światowit 3, 242-243

1901

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

MUZEUM HISTORII POLSKI

Lille. 75000 mieszk. Posiada bibliotekę ze 100000 tomów, muzeum rytownictwa, m. historyi natur. i trzecie muzeum, zawierające bogatą kolekcyę obrazów.

Dunkierka. 39000 mieszk. Muzeum sztuki, etnografii i historyi naturalnej.

St. Omer. 21000 mieszk. Muzeum obejmuje sztukę, numizmatykę, historyę naturalną.

Dièppe. 22000 mieszk. Muzeum starożytności, historyi natur., sztuki i osobliwości miejscowych.

Rouen. 112000 mieszk. *Musée-bibliotéque* zawiera rzeźbę, malarstwo, ceramikę i t. d., oraz bibliotekę. *Musée d'antiquités* obejmuje starożytności i historyę natur.

Evreux. 16000 mieszk. Muzeum starożytności i sztuki.

Powyższa illustracya statystyczna czyni chyba zbytecznemi jakiekolwiek dowodzenia o potrzebie i możliwości założenia w Warszawie choćby jednego publicznego muzeum ogólnego dla sztuk i nauk.

em.

= **Gęstość zabytków przedhistorycznych w Meklemburskiem**. Z najnowszej mapy archeologicznej Beltza, która daje najpełniejszy obraz stanu wiadomości dzisiejszych o tym kraju, stosunkowo bardzo dobrze zbadanym, widzimy, że 1 znalezisko z epoki kamiennej przypada na każde 51 kilom. □, z epoki bronzowej na 31,3 kilom., z epoki żelaznej na 74,3 kilom., z epoki „słowiańskiej“ na 62,7 kilom.

Zabytki te niejednakowo są rozmieszczone na całym obszarze Meklemburgii. Okres kamienny najgęściej jest reprezentowany w części północnej, nadmorskiej. Jedno znalezisko przypada tutaj na 24,6 kilom. kw., gdy w części południowo-zachodniej, jałowej, jest ich najmniej, tak mało, że jedno przypada na 566 kilom. kw.

Okres bronzowy tu i tam przedstawia się już mniej kontrastowo: na północy 1 znalezisko na 22,5 kilom. kw., na południo-zachodzie 1 na 46 kilom. kw.

— **Kolej dojazdowa Kielce-Busk.** Rząd gubernialny kielecki rozpatrywał projekt budowy kolei dojazdowej pomiędzy Kielcami i Buskiem, zastosowanej do trakcyi parowej. Budowę kolei uznano za pożądaną.

Kolej projektowana, jak donosi „*Warsz. Dniewn.*“, zacznie się na przedmieściu Zielone, około linii kolei dąbrowskiej, zkąd pójdzie około góry Kadzielni, przez plac ćwiczeń wojskowych, do szosy kielecko-buskiej. Gdyby ze względów technicznych nie można było linii tędy poprowadzić, punktem wyjścia nowej kolejki byłaby stacya kolejowa Kielce.

W takim razie linia okrąży miasto, skręci na szosę kielecko-buską i brzegiem jej pójdzie przez wsie: Dyminę i Bilczę, Morawicę, Wolę Morawicką, Lisów i Piotrkowice, m. Chmielnik (ulicami: Kielecką, Rynek i Kościelną), wsie Śladków, Mikułowice, przedmieście Buska (folwark Nadole), do stacyi krańcowej Busk, za zakładem wodoleczniczym.

Oprócz stacyj granicznych „Kielce“ i „Busk,“ projektuje się urządzić na linii: 1) stacyę główną „Baranówek“ o 2 wiorsty od Kielc, 2) i 3) przystanki „Dyliny“ i Bilcza“, 4) rozjazd „Morawica“, 5) i 6) przystanki „Jastrzębice“ i „Lisów,“ 7) rozjazd „Piotrkowice,“ 8) przystanek „Celiny,“ 9) rozjazd „Chmielnik,“ 10), 11) i 12) przystanki „Śladków,“ „Młyny“ i Natole“.

Długość całej linii wyniesie 47 wiorst, szerokość toru 0.75 metra.

Przedsiębiorca podejmuje się przeprowadzić linię bez żadnej pomocy materyalnej ze strony skarbu i bez uciekania się do przymusowego wywłaszczania gruntów Budowa ma być ukończoną w ciągu trzech lat.

Ze względu na okolice, przez które nowa linia przechodzić będzie, bogate w pokłady kopalniane i źródła mineralne, kolej ta przyniesie znaczne korzyści, stwarzając łatwy zbyt i dając pochop do otwierania nowych przedsiębiorstw.

— **Okres kamienny w wieku XVIII-ym**. Według hr. Uwarowa, Kraszennikowa i innych archeologów, Kamczadale używali toporów kamiennych i kościanych jeszcze w końcu w. XVIII-go. Podobnież, znaleziska nad Amurem, nad rzeczką Pachtą, według Lercha nie są starożytne, choć posiadają cechy, odpowiadające przeddziejowym.

— **Palenie ciał** zmarłych długo przetrwało w Europie środkowej, pomimo wprowadzenia chrześcijańskiego obrządku grzebalnego. Jeszcze w r. 1249 musieli Warmianie, w akcie pokojowym z Krzyżakami, zobowiązać się swych zmarłych „nie palić już według pogańskiego obrządku, lecz grzebać na cmentarzach“.